

phorată, și formătoare combinație care are pentașă formă $(\text{SnCl}_2)_5\text{PhH}_3$. (D. H. Rose).

Se combină cu chlorurul de sulf și cu ammoniacul. Dacă DD. Kuhlmann și Lewy, bichlorurul de stannum poate să se spârge într-o mătură de corpuri organice, precum eteeri, esenția de mirdale amară, etc.; acestea combină vor fi examinate trăgând desupra chimie organică.

Combinarea de bichlorură de stannum și de etheră sulfică descompune se prin D. Kuhlmann și analizată prin D. Lewy, are pentașă formă $(\text{C}_4\text{H}_5\text{O})_2\text{SnCl}_2$.

În treve și în grădini. — Bichlorurul de stannum intră în compoziția de stannum; se întrevă îndează spre a prepara pînzele care trebuie să primească colorul de aplicare. În cîteva se desfășoară o serie de oximuriată de stannum.

SULFURI DE STANNUMU.

Sulful și stannumul se combină în proporție de trei la două: protosulfură SnS , sesquisulfură Sn_2S_3 , bisulfură SnS_2 .

Acesti corpuri corespund, precum se vede, la oxidi de stannum.

PROTOSULFURU DE STANNUMU.

Acest sulfură este neră și nesolubilă în apă; acidul chlorhydric conținută în disoluție deraziind acidul sulfhydric cărat.

Protosulfurul de stannum trebuie să fie primit ca o sulfobasă instepniță; în efect, se combină cu o mătură de sulfuri, și formătoare combină în care se pare să avea rol de bază: astfel sunt sulfocarbonatul de stannum (SnS, CS_2), sulfarseniatul de stannum (SnS, ArS_5), etc.

Acest sulfură se dosindă pe protoxidul de stannum prin acidul sulfhydric; spre deosebirea de la prima, este o sare de protoxid de stannum și este o sare de protoxid de stannum.